

МИХАІЛ ЧИКИВДЯ

*РУСИНСЬКІ СПІВАНКЫ
І КОЛЯДКЫ
БОРЖАВСЬКОЇ ДОЛИНЫ*

*Сись зборник выйшов у світ благодаря
Василю Михаіловичу Джугану
І русинському поетови И.Бинячовському*

За що я ім дуже благодарный

СВАЛЯВА-2017г

Ой пїду на долину тай сяду пїд сливу,
Та там буду си гадати за дїлю щасливу.

Михаїл Чикивдя.

АВТОРСЬКІ СПІВАНОЧКЫ

Ой дубе зелининькый, ой дубе, ой дубе,
Уже моя золотинька коло ня не буде.
Можеш, дубе изсыхати, можеш изогнити,
Бо вже сме ся перестали из милов любити.

Ой хлопче молодинькый, милинькый голубе,
За тобов ня болит сердце, житя ми не буде.
Политїли двї зозулі тай защебетали,
Любилися чорні очи тай не перестали!..

Ой пўду за поточок, сяду пўд урїха,
Там ня мила убыймає, єнна в ня утїха.
Та я буду пўд урїха ходити, ходити,
Любивїм тя, біла дївко, тай буду любити.

Ой йди, конику, боком,
Йди, конику, боком.
Та до тїї білїй дївки,
Що є за потоком.

* * *

Та я сїбі волосїчко,
Уклала боком,
Бо я знала, ош я буду,
Жити за потоком.

* * *

Натягнуви им бутіночки,
Беру на ся гуні.
Та я пўду у вичирі,
Ид милўй, на Руні.

* * *

Ой пўду на долину тай сяду пўд сливу,
Та там буду си гадати за дблю щасливу.
Маю повно серенчі, нигда ни банув,
Каждый вичўр, при потўчку, милиньку цюлюв.

* * *

Віє вітер, віє сильний, дуба вырыває,
Люблю дівку вже три рочки, а нитко ни знає.
А нитко не знає тай ни буде знати,
Бо я лигінь молодинькый ни буду казати!

* * *

Ой чорнинькі мої вічка, біда міні з вами,
Не гонністе, вічка, спати темными ночами.
Треба бы вас, вічка, бити вать повыбивати,
Та убысте ся ни вчили хоть-кого кохати.

* * *

Имили ня жандармикы, сижу у темници,
Ба ци буде тось ходити д мбїй молодици?
А кить буде тось ходити я уто узнаю,
Чим ня пустят из темници пўду й порубаю.

* * *

Понад горы и поточок политіла куля,
Давно мене вызирає молодинька Юля.
Давно мене вызирає, мусит ся журити,
Доки буду з цімбориком вино в корчмі пити.

* * *

А я дівка молодинька хѳчу гроші мати,
Та я пўшла на Вкраину, у степ жито жати.
Чинит на ня холодочок при путику слива,
Та я жала тай гадала за свого фраира.

* * *

Уже Кривый у світлах, в фонарях вся Рампа,
Бо я дівка молодинька мою кума Трампа.
Та щи д моїй білій хыжці брѳкўвку покладе,
Ой Боже милостивый, що ми сердце раде.

* * *

Сидит вўчар в полонині,
Сонце провозжає.
И потўчкам и долині,
Співанку заграє.
Играєт вўчар співаночку,
Молоду, розквітлу.
Слухат ватаг в холодочку,
За роботу світлу.
Понесли ся співаночки,
У зелині горы,
На тихинькій поточки,

И широкі доли.
Лле ся музика весела.
Співат Верховина!
Слухавт її малі села,
Танцюе родина!

* * *

Иду улицьôв самый,
А своих – никого.
Прийде ми ся пôбуліти,
З жалю великого.
Тяжко ми биз свôї хьжкы,
Чужина не мати.
Зніскым туй заговорити,
И нôчку заспати.

* * *

З высокôї полонины,
Вітер пôвіває;
Кôтру маю дівчинôньку,

Сам Гѣсподь лиш знає.
Та я фурт до нїї буду,
Ходити, ходити.
Любиви м тя, біла дівко,
И буду любити.

ЗОБРАНІ СПІВАНОЧКЫ

* * *

Ой доле моя доле, нещаслива доле,
Засіяла дівка мыслиньками поле.
Чорными очима тай заволочила,
Дрўбными сльозами всьо поле зросила.
Ци ты мене, мамко, в цирькѣв не носила?
Ци ты ми од Бога дѣльку не просила?
Ци вто такі мене кумове диржали,
Що мою дѣльку, дѣлю, проклинали.

* * *

Пасут вўці в полонині,
Де ся зеленіє,
Так ся дівці хлѣпці люблят,
Що аш червиніє.
А чуму в тя, біла дівко,
Губкы солодинькі?
Смаровала мамка медом,
Ищи молодинькўй.
А ты знаєш, біла дівко,
Голову завити.
И не знаєш, дівчинонько,
Рубця зарубити.

* * *

Жито мамка, жито мамка,
Жито не полова.
Як дівчину не любити,
Кить вна чорноброва.
Ой я сама не знаю,
Що чинити маю,
Ци плисти, ци брысти,
Сама не гадаю.
Тече річка невеличка,
Пуд мостом озеро,
Та чуму ты, моя мила,
Смутна, невесела?
Ой я сама не знаю,
Що чинити маю,
Ци плисти, ци брысти,
Сама не гадаю.

Дай ти Боже здоровлічка,
И тубі и міні,
Тай и твоим білым нўжкам,
Що ходят ид міні.

* * *

Ой я пряду, выпрядаю,
Шовкове намисто.
Сідай, мильй, коло мене,
Хоть и буде тісно.
Бо напрялам веретено,
Намоталам пасмо;
Такум біду полюбила,
Що всім людям страшно.

* * *

Ой на гôрі дичка,
По пўдно пшеничка.
Люблят мене хлôпці,
Хôть я невеличка.
Иду гôрі селом,
Не вижу никого,
Само сердце плаче,
З жалю великого.
Мене мамка породила,
У четвирь, у днину,
Дала міні чôрні очи,
Личко, ги калину.
Мене мамка породила,
У сятўй неділі,
Дала міні біле личко,
Цюлюйте, лігні!

* * *

Ей нис то, ей нис то,
Як на Маковиці,

Там віночки зелененькі,

На кажьдой дівиці.

Кисилицю я не хõчу,
Чиру ми не дайте.
За русина я не пўду,
За пана ня дайте.

* * *

Малюют, малюют,
Для маляры у нас,
Дам си змальовати,
Над постільов образ.
Над постільов образ,
Пўд вõзором турню,
Убы люди знали,

Ош бирова люблю.
Та не так бирова,
А як його сына.
Щ ому понад очи,
Чорницькі брыва.

* * *

Ой чорнам, мамко, чорна,
Та сама вто знаю,
Но про свою чорность,
З грўшми пана маю.

Ой пане небоже,
Умер бы съ, дай Боже.
Я бым пановала,
Банду бым найняла.

* * *

Ой пўшдв я до дівчины,
Піпку запалити.
Уна здерла петечину,
Хдтіла ня бити.
Ой пўшдв я до другої,
Уна толче льон.
Вхопила мене за чўлку,
Та выверла вон.
Ой пўшдв я до третьої,
Тота толче сімя,
Вхопила качўлдчку,
Та мене у тімя.

* * *

Любив мене білий Петрик,
Купив міні синій реклик.
Я Петрика не любила,
Синій реклик износила.

* * *

Воду перебряду,
Огнь перескôчу.
Я тебе ни защо,
Любити не хôчу.
Хôть рубай, не рубай,
Зеленого дуба.
Не вбыймай ня, не цюлой,
Колим ти не люба.

* * *

Пôвій, вітре, пôвій,
По камінній скалі.
Рôзвій, вітре, рôзвій,
Мôї тяжкі жалі.
Я бы віяв,
Вбым шуга не став.
Вже я не рôзвію,
Що ти пан Бог дав.

Гадаш субі, дурню,
Ош я тебе люблю,
А я тебе дурню,
Субі не голублю.

* * *

Серед села явўр,
Явўр похилив ся -
Пдлюбила м дурня,
Дуринь не журив ся.
Не жури ся, дурню,
Ош я тебе люблю,
Бо я тебе, дурню,
Словами голублю.
Не жури ся, дурню,
Гарад того буде.
Пўдеме на право,
Рбзсудят нас люде.

Чисні бировикы,
Так нам досудили,
Убы сме ся двоє,
До смерти любили.

* * *

Та не дай ся, біла дівко,
Никôму сводити,
Доки міні, доки тôбі,
Будем ся любити.

Зеленая ліщинонька,
Не горит, ай курит.
Молода дівчинонька,
Не любить, а дурит.

Зеленая ліщинонька,
Лиш ся припалила.
Наша любôв не пропала,
Лиш ся притаила.

З пўд явора зеленого,
Водиця цяпоче,
Айбо мене дівчинонька,
Любити не хоче.

Качали ся возы з горы,
На долині стали.
Любили ся чѳрні очи,
Типирь перестали.
Качали ся возы з горы,
Качати ся будут.
Любили ся чѳрні очи,
Й любити ся будут.
Пѳсіав я круту мяту,
Мижи берегами.
Не мож міні погуляти,
Перед ворогами.
Ити бы тѳй крутѳй мятї
Вершкы поламати,
Убы мѳї ворогонькы,
Пѳлігали спати.

Иде Иван гôрі селом,
Я кôнôплю терла;
Кить бы ми ся не поклонив,
Я бы тоды вмерла.
Побили ня, не болит ня,
Прийде милый, загоит ня.
Не треба ми завезочки,
Лиш милого бесідочки.
Ой мош знати и спознати,
Як тко кого любить,
Бо як иде дороженькôв, -
Оченьками блудит.

* * *

Ой пѣду я на улицю,
Имлю ся за колик.
Подивлю ся гôру, дôлу,
Ци йде мѣй соколик.
Выдкы сонце исходило,
Ліщину палило,
Туды моє соловятко,
З вѣцями ходило.

* * *

Очи мôї чôрні,
Маю бѣду з вами.
Не можете спати,
Єдну нѣчку самі.
Треба бы вас, очи,
Прутом потинати,
Най ся вни не учат,
Хôть-кого кохати.

* * *

Пўшòв мильй, пўшòв,
Скоро повернет ся.
Дай му, Боже, горазд,
Куды повернет ся.
Рòзвйй ми ся, рòзвйй,
Ты, сухой урйшку,
Дай, Боже, здорòвля,
Соколику Мйшку.

* * *

На высокòй полонинй,
Копле вòчарь ямку,
Не раз была м попсована,
За тебе Иванку.
Не раз была м попсована,
Хòгйли ня бити,
Йщи сме ся не лишили,
Иванку любити.

* * *

Моя мила, моя мила,
Не чорна, не бйла,
Та мйни через тебе,
Вечиря не мила.
Вечиря не мила,
Нòчка не сонлива,
Бог дай тебе, мила,
Недйля побйла.

* * *

Ой пòду я в полонину,
Тòту грубу гущу,
Там ся зарубаю,

Никого не пушу.
Лиш тоту дівчину,
З чорними очима,
Вбы ми молодому,
Водиці носила.

На горі, на горі,
Качичка плавала;
Та чому сь, Маріко,
Сночи поплакала?
Не я то плакала,
Мої чорні очі.
Не віділи тебе,
Ни ниськы ни сночи.
Иссучу я свічечку,
Та пўшлю до Бога,
Аж бы была Йванкови,
Щаслива дорога.

Иссучу я свічку,
Тай щи переплету,
Та пўшлю Иванкови,
Аж до regimentу.

* * *

Ой не бўйся, біла дівко,
Мене молодого,
Бо я ищи не счаловав,
На світі нікого.

* * *

Добри были, добри,
Куриці печині,
А типирькы хѡжу,
Не раз без вечирі.
Добра была, добра,
Водичка в скляничці,
А ще была ліпша,
Вичиря в Анниці.

* * *

Калинко, калинко,
Що ты в лѡзі стоиш?
Ци соничко вызираеш,
Ци ся вітру боиш?
Соничко не вызираю,
Вітру ся не бою,
Де ня мамка уродила,
Там субі постѡю.

* * *

А я все ся поливала,
В ширинки шовкôві,
Бо я знала, ош я буду,
Жити в Мужикôві.

* * *

Боже, Боже, що чинити?
Выдати ся, ци служити?
Кить служити – ôдїж мати,
Выдати ся – бычар знати.

* * *

Заукала зозуленька,
Та сіла на поле.
Не дайте ня за старого,
Бо бородôв коле.
Оддайте ня, моя мамко,
За красного хлôпця,
Убы я так розцвітала,
Ги роза з горôдця.

* * *

Кого любиш, люби добре,
Не кажи никôму.
Бо вто люди порознôсят,
Ги вітер солôму.
Вітер солôму розносить,
Солома дрôбнинька.
Мене люди в зубы вôзьмут,
А я молодинька.

* * *

Стоит верба над водою,
Що я ї садила,
Ние того, тай не буде,
Кого я любила.
Бо кого я вірно люблю,
Тот ми за плечима.
А кого я ненавижу,
Стоит пред очима.

* * *

Ой Мигалю, Мигалю,
Выведи ня з гаю,
Бо я дівка молодинька,
Доружкы не знаю.

Пôлюбили два лигiнi,
Єдну молодицю.
Єден скочив у конôплю,
Другый на улицю.
Котрый скочив на улицю,
Тôму провело ся,
А того що у конôплi,
Тягли за волôся.

* * *

Що ты сôбi, бiла дiвко,
Гадала, гадала,
Кôй висока полонина,
Огньом упалала?
Гадала м си, бiлий хлопче,
Гасити, гасити,
Из тôй кирниченькы,
Воды ся напiti.

* * *

Ой пûшôв я в полонину,
Травицю косити,
Прийшли д минi трие люде,
Яли говорити:
Єден каже, побратиме,
Другый каже, куме.
А тот третiй, попôд пличi,
Мôтузище суне.

* * *

Поможи ми, пане Боже,
Сись рўк дбслужити,
Та я буду сесе село,
Горами вбходити.
Не так село, не так село,
Як тѳту газдыню,
Що на міні наварила,
Несолену дыню.
Бо не ходи, чудо, бїдо,
Міні на укору,
Лише бы ти продавати,
Зубы на пўдковы.

* * *

Спїваночки мої,
Де я вас пѳдїну?
Пўду у лїсочок,
Там я вас пѳсію.
Там будут дївчата,
На траву ходити,
Мбї спїваночки,
Будут находити.

Ей, мамичко, моя,
Мўй сивый голубе,
Тко ми волкы дасть,
Коли вас не буде?
Дасть ти, моя дівко,
Дасть ти пан Бог з неба,
Дасть ти пан Бог з неба,
Як ти буде треба.

* * *

Дала сь мене, мамо,
На ширѠку рѠлю,
Убым визнавала,
Вшеяку невѠлю,
На ширѠкўй рѠлі,
Треба тяжко робити,
А я небожатко,
Не мѠжу по нї ходити.

* * *

Ой Иване, Иваночку,
Мати тя родила,
Та на мою головѳчку,
Абым тя любила.

* * *

Не ходи ми коло хыжі,
Тай коло мочила,
Убы мати не казала,
Щом тя зволючила.
Ой а я тя не волочила,
Ани мѳї очи;
Ай тебе изволючили,
Твѳї тимні ночи.

* * *

Пи́ла бы ся палиночка,
Кобы нова склянка,
Кобы сита выносила,
Білява Илянка.
Ай выд мене та до тебе,
Далеко ходити;
Уже мы ся, біла дівко,
Лишили любити.

* * *

Ей тото, душко, тото,
Каламутна вода;
Дай, Маріко, біле личко,
До́кы сь ищи молода.

Бо як ты ся постарієш,
Будеш стара баба.
Не буде тя нитко любити,
Хѳть бысь была рада.

* * *

Поточе, поточе,
Що в тѳбі цоркоче,
Ци горох, ци ленча,
Ци моя серенча?
Дай ты мене, мамко,
За кого я хѳчу,
Бо кить не дасте ня,
У Боржаву скѳчу.

Ой там пўд явором,
Оре дівка єдним волом;
Щи и брызды не зорала,
Вже ю мати заволава.
Дівко, дівко, пій до дѳму,
Продала м тя, не знав кѳму,
Продала м тя Янечкови,
Великѳму сбўйничкови.

* * *

Мамко моя солодинька,
Купи ми грибіниць,
Розчесати волосічко,
Пўд зелений віниць.
Вінѳчку мўй зеленинькый,
Самам я тя вила,
То ми бідка ледаяка,
З головки убалила.

* * *

На Дунаї цуря прала,
На милого попатрила,
Віділа го на кѳню,
Коли ишѳв на войну,
Чекай, милый, догоню тя,
Маю тисяч, уміню тя.

* * *

Шугай, шугай, шугаїчку,
Не жень ты ся сього рѳчку:
Сього рѳчку война буде,
Младѳй жоны шкода буде.

* * *

Ой ты, дівчино, мыслиньками блудиш,
Сама не знаєш, кого ты любиш.
Ой знаю, ой знаю, кого я кохаю,
Лиш того не знаю, з кым я житии маю.

* * *

До косарні иду, як ружа червлена;
От косарні иду, як трава зелена.
Ой співайте, легіники, бо вже не будете.
Бо уже другбій нидільочки на вбйну пўдете.

* * *

Дівочки, сестриці,
Минают мясниці,
Най идут, як вода,
Бо я ищи молода.
Не бануйте, дівкы,
Ай за мясницями,
Будете з красити,
Ищи косицями.

* * *

Мамко моя кривонога,
Не дай мене ниже моста;
Ай дай мене через села,
Убы м была фурт весела.
Тече вода коло села,
Чом ты, мила, не весела?
Де бы я была весела,
Кить иду из сього села.
З сього села в чужі краї,

Не знав лбдьом обычаї,
Ой я людьом, люди міні,
Ой Божичку, як зле міні.

* * *

Мамко моя, мамко,
Ты сивый гѳлубе,
Ты нас годовала,
А тебе тко буде?
Ты нас годовала.
При нашѳй малости,
А тебе тко буде?
При твѳій старости.

* * *

Вѳці, мѳі вѳці,
Розкошный кырделю,
Тко вас буде пасти,
Як я ся ожиню.
Ой буде вас пасти,
Злата писчалочка,
А ї навертати,
Моя фраирочка.
Пасла бы я козы,
Айбо ми ся мерзит,
Бо кажда козичка,
Хвѳст идгѳрі держит.

* * *

Кѳй ищовим з вѳйны,
Мила вѳду брала;
Я субі заспівав,
Уна заплакала.
Я субі заспівав,

На свѣму коничку,
Она заплакала,
Кѡй брала водичку.
Так мила плакала,
Аж ручки ломала,
Бо я їй не выніс,
Яблычко з Токая.
Не плач ты, милинька,
Не суш свѡї очи,
Я тубі вынесу,
Яблычко з Левочи.

По пўд грушу кѡня рушу,
Дівко, здогадай ся,
Хѡть най лигїнь золотїс,
На зраду не дайся.
Зародила верба груші,
А трепета дулі;

Такі маю два милинькі,
Як сиві зазулі.

* * *

Ой, Мигалю, Мигалю,
Виведи ня з гаю,
Бо я дівка молодинька,
Дороги не знаю.
Ой узьми ня, молодичку,
Дорѳсту ти у чепчику!
Дорѳсте ти Божа мати,
Буду з тобѳв кѳвнут спати.

* * *

Ой пѳду я в полонинку,
Та стану на сливку,
Выдти тебе вызирати,
Соколе Васильку.
Пѳду я у полонинку,
Травицю косити;
Узьму субі пишалѳчку,
Водиці носити.
Ищи за тѳту пишалѳчку,
Пѳтужу, пѳтужу,
Иди, иди, біла дівко,
Най годик дѳслужу.

* * *

Заукала, зазулця,
Пѳд дубом, пѳд дубом;
Того м субі пѳлюбила,
Що з золотым зубом.
Та я субі пѳлюбила,
Из золотым зубом;

Пуїв выд ня всі пікниці,
Я ся впстала блудом.

* * *

Ôлексію, муку сію,
Рипляныкы печу;
Я сякымы Вликсіями,
Чериз плече мечу.

Докым была коло мамкы,
Та корѳкы м пасла,
Молока м пила, сыриць їла,
В личко м была красна.
А коли я уже перешл,
На мужѳві ручкы,
Сбило ми ся волосїчко,
Об бобѳві стручкы.

* * *

Ой Яну, мїй Яну,
Не бий мене пяну;

Выломи березу,
Бий мене тверезу.
Пяна, я пiana,
Позад свого Яна,
Як не буде Яна,
Не буду я пiana.

Ой Иване, білий пане,
Иванку білинький,
Кажут люде, правда буде,
Ож ты мўй милинький.
Ой перийду через річку,
Ще субі я стану,
Попозирай, білий Иванку,
Ци красного м стану.
Ой Иване, білий пане,
Красну жѳну масш,
Перед нами, лигїнями,
Двири замыкаш.

Ой гуляли лигінйки,
Аж корчма дудніла;
Багатая дівчинонька,
Пўд корчмѠв сиділа.
Багатая дівчинонька,
Иде та гордит ся,
А за нию пес кудлатый,
Сукмана держит ся.
Ой конику воронику,
Грива ты білинька,
Заниси ня в полонину,
Де моя милинька.
Ударив кўнь копытами,
На ялѠвўм мѠсті,
СпѠдівай ся, дівчинонько,
Идут до тя гѠсті.

* * *

Закукала зозуленька,
Та сіла на поле,
Не дайте ня за старого,
Бо борѠдѠв коле.
Выддайте ня, моя мамко,
За красного хлѠпця,
Убы я так прѠцвігала,
Як роза щ горѠдця.
Выддайте ня, моя мамко,
За того Ивана,
Бо у нього гроши яма,
Та все буду пяна.

* * *

Зелений мелаю,
Не тубі співаю,

Ай тубі співаю,
Любий мўй Мигалю.

* * *

Боже, Боже, що ся стало,
На калині ягўд мало,
Ци выцвіли, ци вытпали,
Ци їх хлѳпці обырвали.

* * *

На білицькому пѳлю,
Там Сілайко рыче;
Иди вон, Маріко,
Иванко тя кличе.
Выйшла уна на двўр,
И яла шептати:
Якый тубі, Маріко,
Віган купувати?
Купи на чотыри квіты,
Бы ся покупати,
Найпарадніші дівкы.

* * *

Ишла дівка по за село,
У село ся дивила,
Писаными рукавами,
Лигинів дурила.
Ай рукавы неписані,
Полы неділіні,
Біле личко нерумяне,
Не люблят легіні.

* * *

Ой дівко моя,
А я мати твоя,
Типирь літо не зима,
Треба субі заробити,
Бутіночки вымінити,
Молодого маляра.
Ой, мамко моя,
А я дівка твоя,
Болит мене голова,
Я бы субі заробила,
Бутіночки вымінила,
Молодого маляра.

Богдай, тебе, Маріко,
Холела буліла;
Кўлько сь вы дня черех ђсінь,
Яблычок пуїла.
Кой ты мене, дурный, давав,
Я рузумна брала;

Типирь зима, яблoк нис,
Я бы ти выдала.

* * *

Сама м дома, сама м дома,
Ходи, любку, д міні,
Та будеме простирати,
Ленок по долині.
Та будеме простирати,
Ленок зеленинькый,
Та будеме попивати,
Медок солодинькый.

* * *

Засвіти ми місячику,
Тай ты зърько ясна,
По пўд тоты оболочки,
Де дівчина красна.

* * *

Журили ся сусідочки,
Журили ся люде,
Ож на мѳій головѳці,
Віночка не буде.
Як на мѳю головѳчку,
Віночок поклали,
Тоды мѳї сусідочки,
Каменьом постали.

* * *

Кугуты піют, кугуты піют,
Я у милѳї сижу,
Та як прийду до домѳчку,

Сам ся ненавижу.
Єдно говорит, другое судит,
Третье ищи гўрше,
А бым не ходив, я бым не бродив,
До милôї бўльше.

* * *

Моя хыжка на бережку,
У селі май крайна;
Люблят мене лигiники,
Бо я дуже файна.
У мене в городчику,
Дві косиці білі.
Коровкы ми не доині,
Через инжелеры.
Коровкы ми не доині,
Тилята не ссали,
Там будеме на бисиді,
Де будеме самі.

* * *

Ци я тубі не казала,
Коло тôї лавкы,
Убысь мене не сбытковав,
Бо я єдна в мамкы.
Ци я тубі не казала,
Коло того мôсту,
Убысь мене не сбытковав,
Бо я не вирôсту.

* * *

Сидит мидвїдь на колѳді,
Нагавиці крає;
Колода ся пѳгыная,
Вўн колѳді лає.
А ворона, стара жона,
Шитя вышиває,
А воробиць, мўдрий хлопиць,
В гусильочки грає.
А синиця чарївниця,
Ниткы подаває;
А сорока бїлобока,
Танці вививає.

* * *

Дармо, милый, дармо,
За мнѳв ся нудити;
Я субї почала,
Другого любити.
Любила м одного,
Любилам другого,
Типири м почала,
Сына попового.
Люби, душе, люби,
Не слухай ни люди,
Бо люди лиш гудят,
Та все субї гудят.

* * *

Доки я любила,
Сына газдового,

Не жадна я была,
Вина токайського.
А я типирь люблю,
Одного никого,
Що я выд нього жадна,
Словечка доброго.

* * *

Через гору високою,
Ишли тріє комісары.
Жиніт вы ся, легіники,
Бо пўдете в гусары.
Во гусары не пўдеме,
Жинити ся не будеме,
Доки буде по дівчати,
Меже нами пробудете.

* * *

Співаня, гуляня,
Буде балованя,
На кого подўйде,
Мое милованя.
Кобы оно не перейшло,
На леда дівѳчку,
Що міні не годна,
Стати во слідѳчку.
Ни до ний стати,
Ни до ний ступити;
Та щи ми ся бере,
Голѳвку ссушити.

* * *

А чїї то конопелькы,
В мочилі мочат ся,

Що на мене сусідочки,
Навколо бочат ся.
Закукала зазуленька,
Треба бы числити,
Я не хòчу жартовати,
Лише говорить.
Я не хòчу жартовати,
Лише говорить,
Хòчу наші сусідочки,
Мало подражнити.
Так бы сббі подумати,
Тай так бы робити,
Чужу жòну не любити,
А свòю не бити.
Я такого любка маю,
Що білий, як гуся,
А вўн мене поцюлює,
Лише притулю ся.
Не мўй коник, не коник,
Не мòї кантары,
Не мўй любый є причинòв,
Лиш людські обгвары.

* * *

Понад гору високою,
Куды вітер віє,
Туй лигіник молодинький,
Пшеничиньку сіє.
Сіє, сіє задуманный,
Края не доходить,
Туй дівчина молодинька,
Из гаю виходит.
Ой, дівчино молодинька,
Забрав бы тя дідко,

Посівав я пшиниченьку,
Через тебе рідко.
Ой не думай лигінику,
Не думай, не думай,
Зыйде тубі пшениченька,
Як широкий Дунай.

* * *

Ой на полі, на пісочку,
Не добре гадині,
Тяжко жити без милого,
Далеко в чужині.
До кого я пригорну ся,
Тко ня приголубит?
Коли не є при міні того,
Котрый мене любить.

* * *

Доки м была мала, дурна,
Не знала ни чого;
Я гадала, ож не буду,
Любити ни кого;
Айбо як я так доросла,
В свій станок стала,
Не єдному парубкови,
Прилюб зілля дала.
Тай ишла я гурі селом,
Иван рубат дрова,
Не моглам ся подивити,
На чорницькі брова.
Ай, Иване, Иваночку,
Ліса бы тя убила,
Кўлько было лигіникўв,
Лиш тебе м любила.

* * *

Закукала зазулиця,
Закукала сѡйка,
Якась біда набрихала,
Ош я люблю Бѡйка.
Та як Бѡйка не любити,
Кѡй у Бѡйка вѡвці,
Кѡй у Бѡйка за ременьом,
Білі сорокѡвці.

* * *

Ой сиділа стара баба,
Коло молодого:
Пѡцюлой ня молодчику,
За пѡв золотого.
Ой у мѡї молодиці,
Побратимѡв много,
Купили їй ширинѡчку,
За пѡв золотого.
Тота красна шириночка,
З трьома косицями,
Не мош ся нив обязати,
Перед родичами.

* * *

Яким прийшѡв до дѡвчини,
Казала ми сісти,
Та дала ми несолині,
Барабѡлі їсти.
А я у тых бараболях,
Лиш перебираю:
По дві, по три, по чотыри,
Нараз прмыкаю.

* * *

Ой, иду я гурі селом,
Повернув до Глебы,
А у Глебы серед моста -
Самі сухоребы.
Ой, иду я гурі селом,
Поверну до Тані.
А у Тані горит світло,
Як у ресторані.

* * *

Коровиці дѳю, дѳю,
Коровиці дѳю.
Якась біда пелехата,
Стоит коло гнѳю.
А я взяла каминище,
Та у руках держу:
Выдступися, пелехатый,
Бо я у тя вержу.

* * *

Сидит дѳдо сперед печи,
Дрѳбну булю пече,
Та по єдні выгрібає,
Та у бабу мече.
Сидит баба на печи,
А дѳдо - на лаві,
Я ся рано пробужаю,
А дѳдо – на бабі.

* * *

Ой, иду я до сусіды,
Позычити міха,

А у сусіды файный лигінъ -
Уто моя утіха.
Ой, иду я до сусіды,
Позычити соле,
А в сусіды файный лигінъ -
За ним мене коле.

* * *

Куды м ходив, там ся молив,
Убы прийшли руські.
Типирь плачу «холостячку»
На сироты людські.

* * *

Гурі селом, дулі селом,
Летіла кѡчія,
Кить не буеш дівко моя,
Не будеш ничія.
Ой, не будеш ничія,
Не будеш ничія,
Бо з нового леворика,
Зрѡблю ти «весіля»

* * *

Ой, иде машиниця,
Дымом закурила,
Та я тебе дівко, вѡзму,
Вбысь ся не журила.
Ой, идее машиниця,
Кривулі минає,
Нитко мене молодого,
Думѡв не чикає.

РУСИНСЬКІ КОЛЯДКИ

РОЖДЕНСТВО ТВОЄ

Рождество твоє, Христе - Боже наш,
Воссіяй мирови світ розума.
Небо иже звізда служашая,
Звіздою чахуйся ,
Тебі кланяти ся, сонцю праведному,
И тебе видіти со висоты Востока,
Господи, слава тобі.

ХЫЖКА

Ися мы хыжка на сятўм місці, сятая!
Сятая Тройце, Господи Боже, Господи Боже, помилуй!
А у тўй хыжці писаный столик, сятая!
А на тўм стулі вин ов погарі, сятая!
А за тым столом Исус из Петром, сятая!
Поклонив Христос на пана Петру, сятая!
Поклонив Петро на пана газду, сятая!
Поклонив газда на газдынницу, сятая!
А газдынница на служанници, сятая!
А служанници на церкѳвници, сятая!
Гей на Новый рўк жий на дѳвгый вўк, сятая!

ОЙ БРАТТЯ, БРАТТЯ

Ой, браття, браття, не так мычинім, молодой!
Молодой ты пан, пане Иване, пане Иване, молодой!
Пустиме ся мы крайом Дунайом, молодой!
Та найдеме там доброго пана яко Ивана, молодой!
Дай му, Боже, здорѳвля на сись Новый рўк, молодой!

БЫЛО В МИГАЛЯ

Было в Мигаля нова ясени, даему!
Дасму, Боже, щастя й здорѳвля в сїм дѳмі!
А в тых ясїных зеленый явўр, даему!
З того явора – жѳвта колыска, даему!
А в тўй колысці пан Мигаль лижит, даему!
А коло нього слугове його, даему!
- Слугове мѳї хамайте кѳні, даему!
Двўр войовали, дѳвчину взяли, даему!

ТРИЄ СВАТАЧЇВ З ЛЕЛІЄВ

Прийшли за дівкѡв триє сватачѡв з лелієв.

Ей з лелієв, лелієв, за молодинькѡв, за молодинькѡв Марієв!

Першії стали за воротами з лелієв...

Другії стали за двириньками з лелієв...

Тритії стали за столиками з лелієв...

Що бы тым дати за воротами з лелієв...

А тым бы дати щовковий пояс з лелієв...

Що бы тым дати за двириньками з лелієв...

А тым бы дати золотый перстень з лелієв...

Що бы тым дати за столиками з лелієв...

А тым бы дати Маріку в вінку з лелієв.

А также:

ТРИЄ СВАТАЧЇВ З КОСИЦѡВ

Прийшли за дівкѡв триє сватачѡв з косицьѡв.

Ей з косицьѡв, косицьѡв, за молодинькѡв, за молодинькѡв Анницѡв!

ЧОТЫРИ ВОЛКЫ ПЎД БОРОМ

Пасла Маріка чотыри волкы пўд бором,
Ей пўд бором, пўд зеленинькым, пўд зеленинькым явором!

Шітічко шила, волкы згубила пўд бором...

- Иди ты, няньку, та найди волкы пўд бором...

А нянько пўшòв, волкы не найшòв пўд бором...

- Иди ты, мамко, та найди волкы пўд бором...

А мамка пўшла волкы не найшла пўд бором...

- Иди, братику, та найди волкы пўд бором...

А братик пўшòв, волкы не найшòв пўд бором...

Иди ты, сестро, та найди волкы пўд бором...

А сестра пўшла, волкы не найшла пўд бором...

Иди ты, милый, та найди волкы пўд бором...

А милый пўшòв тай волкы найшòв пўд бором...

ПЎПЎВІ РИЗЫ НА ЛЕДУ

Прала Маріка пўпўві ризы на леду.

На леду, леду, на лединици на студининькўй водици!

Ой прала, прала, перстень згубила на леду...

- Иди ты, няньку, перстинець найди на леду...

А нянько пўшòв, край світòбыйшòв, перстень не найшòв на леду...

- Иди ты, мамко, перстинець найди на леду...

А мамка пўшла, край світòбыйшла, перстень не найшла на леду...

- Иди, братику, перстинець найди на леду...

А братик пўшòв, край світòбыйшòв, перстень не найшòв на леду...

Иди ты, сестро, перстинець найди на леду...

А сестра пўшла, край світòбыйшла, перстень не найшла на леду...

Иди ты, милый, перстинець найди на леду...

А милый пўшòв, край світòбыйшòв, перстинець найшòв на леду...

ПÓПÓВІ РИЗЫ НА РІНКУ

Прала Маріка пÓпÓві ризы на рінку!

На рінку, рінку, на зеленÓму, на зеленÓму зарінку!

Ризы выпрала, хрещик згубила на рінку...

- Иди ты, няньку, та найди хрещик на рінку...

А нянько пўшÓв, хрещик не найшÓв на рінку...

- Иди ты, мамко, та найди хрещик на рінку...

А мамка пўшла, хрещик не найшла на рінку...

- Иди, братику, та найди хрещик на рінку...

А братик пўшÓв, хрещик не найшÓв на рінку...

Иди ты, сестро, та найди хрещик на рінку...

А сестра пўшла, хрещик не найшла на рінку...

Иди ты, милый, та найди хрещик на рінку...

А милый пўшÓв, та хрещик найшÓв на рінку...

ДИВНАЯ НОВИНА

Дивная новина нись ся явяє,

Пречистая Діва Сына рождає,

В яслях сповила малиньке Дитя,

Радуюся Небо, Радуюся Земля!

Небеса голѡсят ангельські слова;
Пастырі звіщають рожество Христа;
В місті Вифлиемі зўйшѡв із небес,
Цар неба і землі, спасти народ весь.

НАРОДИВСЯ ИСУС ХРИСТОС

Народився Ісус Христос у Вифлиемі.
Ознай, мила ясна звізда, по усій вселенні,
Прото радуйте ся, купно веселіт ся,
О спасеніі нашѡм!
А у яслях лижит краснее, ги невинятко,
Ісус Христос Спаситель наш, малиньке Дитятко.
Ангелы му спўвають, пастырі дары дають,
Ягнятко и козлятко.

ЗЕМЛЮ ЮДЕЙСЬКУ

Землю юдейську нўчка вкрыває,
Сном благодати світ спочиває.
Лиш убѡгі пастырі, пастырі,
Стада свѡї сокотили.
Ангел ся їм там являє,
И таку вістку звіщає:
Спас прийшѡв, спас прийшѡв.
Вўн з Дівы народив ся,
И в яслях положив ся,
Там у місті Вифлеєм (2)

ПАСЛИ ПАСТЫРЕ

Пасли пастыре,
Стадо на прилѡгу.
Прийшѡв ид ним ангел,
Дав їм чисть и хвалу.

Идіт вы пастыре,
До Вифлесема міста,
Найдете вы там,
Пана Исуса Христа.
Не у камениці,
Не в кральовськѹм дѹмі,
Лиш на ясьількох,
На тѹй ѳструй солѹмі.
Пан Йосип,
Кольше дитятко,
Ей, галяй-белай,
Мале похольятко.

РОСТЕ ДЕРЕВЦЕ ТОНКЕ, ВЫСОКЕ

Росте деревце тонке, високе, ой дай, Боже,
На том деревку дивть пасемкѹв, ой дай, Боже,
А на дивятѹм сам сокол сидит, ой дай, Боже,
Ой, сидит, сидит, далеко видит, ой дай, Боже,
Ой, видит, видит, на чисте поле, ой дай, Боже,

На чисте поле, де Христос оре, ой дай, Боже,
Присвята Діва, де съ Христа діла? Ой дай, Боже,
Понесла м його в глубѣку хашу, ой дай, Боже,
Прийшли жидове, хашу зрубали, ой дай, Боже,
Хашу зрубали, Христа не найшли, ой дай, Боже,
Присвята Діва, де съ Христа діла? Ой дай, Боже,
Понесла м його на сине море, ой дай, Боже,
Прийшли жидове море гатити, ой дай, Боже,
Море гатили синім каміньюм, ой дай, Боже,
Море ся врало, жидѹв понесло, ой дай, Боже,
Понесло усіх на синій камінь, ой дай, Боже,
На синій камінь, там жидам аміні, ой дай Боже.

ОЙ СЪÔМУ ДВÔРУ

Ой съôму двôру, ой веселому, дай Боже!
Дай же ты, Боже, щастя-здоровля а том дѣмі!

Ой господарю, уставай гôрі, дай Боже!
Як маєш дати, не дай стояти, дай Боже!
Не сам из собѣв, а из своив жонѣв, дай Боже!
А из діточками, як квіточками, дай Боже!
Як маєш сына, накопи сыра, дай Боже!
Як маєш дівку, льли нам горілку, дай Боже!
Пристав драбинку, ріж солонинку, дай Боже!

КОЛЯДКА, НА БАБИН ВИЧÛР

Ішли Бабойкы у Колядойкы на бабин,
На бабин, на бабин вичÛр, на вичÛр бабин на бабин!
Ой устань діду вже тÛлько не спи,
Ай колядѣйку до хыжі пусти, бабин...
До хыжі пусти, тай на стÛл клади,
З водкѣв погарчик, тай закусити,
Добрый колачик, на бабин...

Ой сідай, діду, за стўл из нами,
Из нами знами, з колядниками, на Бабин...
 Ой якый дідо ніврòку красный,
 Та як на небі місячик ясный, на Бабин...
Ой якый дідо межи бабами,
Як місячик межи дзвіздами, на Бабин...
 Ой якый дідо, ги гòлуб сивый,
 Най буде сивый, кобы щасливый, на Бабин...
Які ніврòку весилі бабы,
Як дідо тягне корчагу з лады, на Бабин...
 Корчагу з лады тай щий погарчик,
 Тай закусити добрый колачик, на Бабин...
Ой мы не прийшли, істи не пити,
Ой мы лиш прийшли дом веселити, на Бабин...
 Ой так бы сте ся розбагатіли,
 Як та землиця, в святі неділи, на Бабин...
В городку зілля, в дòму весілля,
В городку пластя, а в дому щастя, на Бабин...
 Ой за сим словом, святкуйте з Богом,
 На Бабин, наБабин вичўр,
 На вичўр Бабин на Бабин.

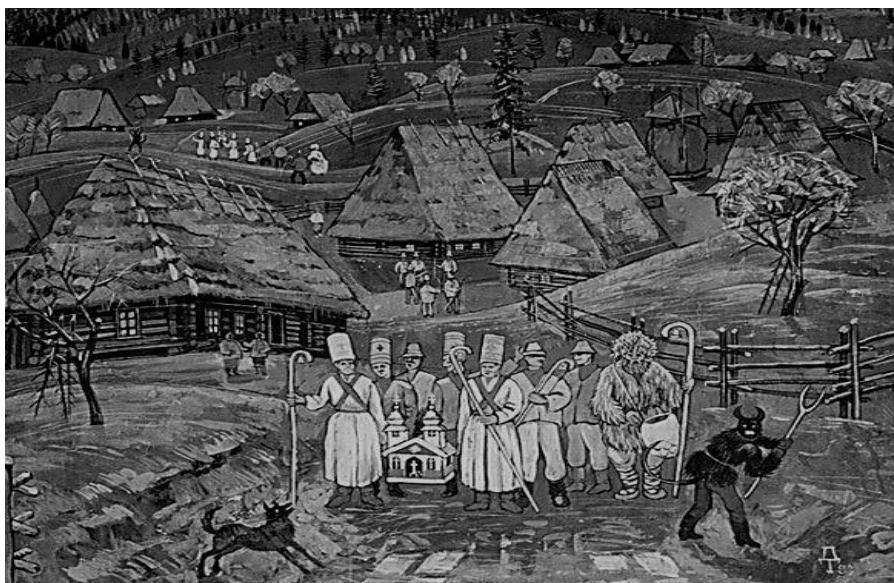
НОВА РАДОСТЬ СТАЛА

Нова радість стала,
Яка не бывала:
Над вертепом звізда ясна,
Світу воссіяла. (2)
Де Христос родив ся,
З Дівы воплотив ся,
Як человек пеленами,
У бога вповився. (2)
Пастушки з ягнятком,

Перед тым Дитятком,
На колінця припадавуть,
Христа Бога прославлявуть. (2)
Ангелы співавуть,
Славу возвіщавуть.
Як на небі, так на землі,
Бога прославлявуть.(2)
Та и мы співайме,
Бога прославляйме.
Из Марії рожденного,
Щиро всіх благословляйме.(2)
Просиме тя, Царю,
Небесний Владарю,
Даруй літа щасливії,
Сьому господарю.(2)

В ВИФЛЕЄМІ НОВИНА

В Вифлеємі новина,
Діва Сына породила,
Породила в благодати,
Непорочна Діва Мати,
Марія. (2)
Положила на сіні,
В Вифлеємській яслині.
Йосиф Діву потішає,
Повивати помагає,
Марії. (2)
Слава Божа и хвала,
У вертепі настала.
З неба Ангелы злітавуть,
З Сыном Божым прославлявуть,
Марію. (2)

СЕРЕД ТЕМНОЇ НОЧИ

Серед темної ночі,
Ясна зоря бє в очи.
Ясна зоря засвітила,
Де Дитятко породила,
Марія. (2)
Не далеко пастирі,
Пасли стадо в долині,
До вертепа прибігавуть,
И з Дитятком поздравлявуть,
Марію. (2)
На коліна упадавуть,
Подарункы складавуть:
Што убогый дати може,
Жертвуєм ти, Сыну Божый,
Марії." (2)
Щи приходять три царі,
Аж из сходу звїздарі,

Для Ісуса ставлять широко,
Ладан, золото и миро,
Марії. (2)
И мы тоже поспішим,
Богу дары принесім,
У покорі прибігайме,
З Сыном Божим все благайме,
Марію. (2)

ДИВНАЯ НОВИНА

Дивная новина:
Нынѣ дѣва сына,
Породила в Вифлеѣмі,
Марія єдина.(2)
Не в царській палаті,
Но межѣ быдлѣти.
У пустині, у яслині –
Треба то всѣм знати.(2)
Иста Бога, иста,
Марія пречиста,
И рождає, и питає,
Його як невіста. (2)
На руках тримає,
И йому співає:
Всемогутным створителем,
Його называє.(2)
Каже: «Люляй ,сыну,
Ты моя дѣтина,
Коли мене ты сам убрав,
За матір єдину(2).

КОЛИ ЗВІЗДА ЯСНА

Коли звізда ясна,
З неба засвітила,
Товды пречистая дiва,
Сына породила.(2)
Як його родила,
Так йому співала:
Чучай-белай, сам сын Божый,
Бо я бы вже спала.(2)
Почекай ня, мамко,
За едну годину,
Доки я ты не принесу,
Из Раю перину. (2)
Возьми, Петре, трубу.
Затруби до суду:
«Вже ся сын Божый народив,
Слава пану Богу».(2)

БОЖЬЙ СЫН ДНІСЬ НАРОДИВ СЯ

Божый Сын днесь народив ся,
Свыше тко нам понизив ся,
Из Дівы нетлінны,
Из Пренепорочны Воплотив ся.
Породила Бога Слово,
Од кореня Давидова,
Божая Невіста,
Марія Пречиста Йакимова.
Возвістив бо ангельський глас,
Пришествіє Його до нас,
Што Його рожества из чоловічества,
Уж прийшов час.
Соединив Вун нетлінно,
Два существа нероздільно,
Во єдинуй особі,
У двойнуй природі непреложно.
Нашым тілом облече ся,
А Ісусом нарече ся.
Так бо то уж давно,
Пророками явно, предрече ся.
Приход Єго в кінець віков,
Подарував для языков,
Благословеніє,
И упознаніє, Отця світов.
Земля вертеп украшчає,
Небо звізду посилає,
Указати місто,
Де Месія исто, возлягає.
Пастиріє усі гравуть,
Хвалу Богу воздавають,

Рожденна первенця,
Дівича младенця, привітавуть.
Видять его рядами,
Покрито, а сукнами,
Нищетно одіто,
Во яслах повита пеленами.
Ідуть царі из далека,
Несуть дари для отрока:
Злато, ливан, смирну,
Спасителю мирну од Востока.
Звіздословці во храміні,
Поклонявуться дьитині,
Рожденной без отця,
Бувшу прежде сонця, по истині.
Прийшов вун світ просвітити,
А грішникув окупити,
Од ада ужасна,
Упадка нещасна, свободити.
Зато Христа прославляє,
Всяка твар и величає.
Перед ним коліна,
Кажда душа вірна, преклоняє.
Царськым словом записане,
В Вифлеємі, Божый Сыне,
Спаси всі племена,
Йим же суть имена: земляне.
Живущый Ты во вышности,
Сохрани нас од напасти,
Од войны и глада,
И темного ада. Во вічности.

ВОЗВЕСЕЛІМ СЯ ВСІ РАЗОМ НЫНІ

Возвеселімся всі разом ныні:
Христос родив ся в біднуй яслині!
Послідным віком став чоловіком,
Всі утішайте ся на землі. (2)
Всі утішайте ся на землі гойно,
Хвалу оддайте Йому достойно,
Пожаданому, з неба даному,
Который весь світ одкупив. (2)
Который весь світ спасе од ада,
Чрез Нього вічна всім одрада,
За тоє Йому, Пану нашому,
Пісні співайме согласно. (2)
Пісні співайме согласно, мило,
И торжествуйме всі купно щиро;
"Слава во вышных, а мир для нижных!" -
Весело світу гласіме. (2)
Світу гласіме Господа явно,

О котором вже пророки давно,
Пророкували, проповідали,
Што ся народить Цар віків. (2)
Што ся народить Цар віків славы.
Зотне на землі зміїні главы,
Перські царі прийшли со дары,
Поклон оддали смиренно. (2)
Поклон оддали смиренно ныні.
Христу рожденну, малуй Дьитині:
Ливан и злато, и смирну на то,
Яко кадило зо страхом. (2)
И пастиріє со страхом бігли,
Там де вул, осел Дьитину гріли;
Ангелы в небі, к Його потребі,
Умильно пісні співавуть. (2)
Пісні співають Навороженному,
Во яслах нині положеному;
И мы співайме и выхваляйме,
Його на віки славіме. (2)
Штобы нам дав туй довго прожыти,
Царствія Його всім доступити:
Врагам корити съ и йим стидити съ, -
А нам во мирі прожыти. (2)
Прожыти мирно в долгоденствіі,
Служачи Йому в единеніі,
Чистая Панно, Тя непрестанно,
Хвалим из Сыном на вікы. (2)

НЕБО И ЗЕМЛЯ НЫНІ ТОРЖЕСТВУЮТЬ

Небо и земля,
Небо і земля,
Ныні торжествують.
Ангелы й люде,

Ангели й люде,
Весело празднують.
Христос родив ся,
Бог воплотив ся:
Ангели співають,
Царія вітають,
Поклон отдають,
Пастирі играють,
Чудо-чудо повідають.(2)
У Вефлеємі,
У Вефлеємі.
Весела новина:
Пречиста діва,
Пречиста діва.
Породила сына.
Христос родив ся,
Бог воплотив ся:
Ангели співають,
Царія вітають,
Поклон отдають,
Пастирі играють,
Чудо-чудо повідають.(2)
И мы рожденну,
И мы рожденну,
Богу поклон отдайме:
Славу во вышнем,
Славу во вышнем,
Богу заспівайме.
Христос родив ся,
Бог воплотив ся:
Ангели співають,
Царія вітають,
Поклон отдають,

Пастирі играють,
Чудо-чудо повідають. (2)

РОЖДЕСТВЕННА ІГРА (БЕТЛЕГЕМ)

Особы:

1. Пастырь

2. Пастырь

3. Пастырь

Дідо

1. Ангел

2. Ангел

Чорт

1. Пастырь: *(входит в хату поклоняється всім і говорить).*

Славу Спасителю хочеме оддати,
пресвятое имя Его величати.

Дозвольте рожденство Его представить,
чтоб мы могли вечер сей розвеселити.

Кто игрой, піснями Спаса прославляєт,
того вшемогущий во всем [с]помогаєт,
прото, любый ґаздо, вы нам місто дайте,
Рождественну игру нашу послушайте.

*(Если ґазда согласится игру послухати, пастырь даст знак,
чтоб 2-ый і 3-ий увійшов в хыжу).*

1. Пастырь:

Любі мої братя, в круг поставайте,
і мою казочку добре послухайте,
велике чудо недавно сталося –
Захарію Ангел в церкві появився,
благовістив йому: «Твоя стара жена
за недолгий час породить тобі сына».
Он то не віривал, протом німий стався,
а на днях, як говорять, от той біди спасся,
бо Єлісавета породила сына
і тым то рожденством кару отдалила.

2. Пастырь: Мы о том слышали.

3. Пастырь:

А сесе значеніє
принесе, думаю, народу спасеніє.

1. Пастырь:

О том найліпше дідо буде знати,
треба его сей час к нам прикликати.

2. Пастырь: *(кличе)* Гей, діду, ступайте!

Дідо: *(входить)*

Вы мене кличете?

Може пивом, вином гостити хочете?

А не шкодило б, ібо моє горло
від красных пісень, як кожа, высохло.
Як ніт вина, дайте паленку сожену,
колача, печінку і колбаску смажену.

1. Пастырь: Не о том є слово.

2. Пастырь:

Мы хочемо знати,
что в шыроком світі нового слышати.

3. Пастырь:

А ці правдою єсть весела новина,
что Єлісавета породила сына.

Дідо:

То єсть истинно правда, сына породила
і тым от Захарія кару отдалила,
а осе рожденство імієт значеніє,
ибо сближается народа спасеніє.
Сын Єлісаветы прото ся народив,
чтоб нас на пришествіє Спаса приготовил,
і то проречество истинно исполнится –
Незадолго Спас наш світу народится.
Хочете от мене єще бiльше знати?

1. Пастырь: Ніт, бо уже пізно.

2. Пастырь: Полігайме спати.

(лігают а за малу минуту слышати спів):

Дивная новина

Нині Діва Сына

Породила во Віфлеємі

Марія Єдина.

1. Пастырь:

Сон то или правда, что красно співають,
дивную новину пісню[в] заявляють.

(За дверьми повторяють.)

Породила во Віфлеємі

Марія Єдина.

1. Пастырь: *(будит других).*

Гей, братя, вставайте. Радость возвіщають,
новорожденного пісню[в] прославляють.

2. Пастырь:

Что тобі сталося? Розума не маєш,
что в глибокой ночі спати нам не даєш.

1. Пастырь: Ці не слышиш пісню?

2. Пастырь: Нічого не слышу.

1. Пастырь: С великої радості уже ледве дышу.

(за дверьми дале співають):

Не в царской палаті

Но между бидляти

Во пустині, во яслині

Нужно всім то знати.

1. Пастырь: Ці правду я сказав!

2. Пастырь:

Се что означаєт?

Тряси старым дідом, най скоро встаєт,

най нам потолкуєт, кто красно співаєт?

Кто из глибокого сна всіх нас возбуждаєт?

3. Пастырь: Я уж пробудився.

1. Пастырь (*будит діда*): Гей діду, вставай[те]!

Дідо: Іди гет до біса, мені покій дайте.

2. Пастырь: Ставайте, бо радость всім нам возвіщають!

Дідо:

Что кажеш? Печену колбасу най дают,
тогда подоймуся. Но дайте мені кусок,
най нею утішу голодный жалудок –
скоро, бо лігаю.

3. Пастырь: Чудо возвіщають!

Дідо: Кто такой?

3. Пастырь: Не знаю.

Дідо: Розума не мают. (*Ангелы з вифлеємом входят*).

Дідо: Ангелы з неба [співають]. (*Пастырі на коліна падают*).

Ангелы (співають):

Радуйтеся пастырі, пастырі
Спаситель родился,
Которого вы ждали.
Славно днесь воплотился
Марії пресвятої
В красной Віфлеємі
Аллилуя!

Дідо: Что они співали? Бо я не зрозумів.

1. Пастырь: То, что в Віфлеємі Спаситель ся родив.

2. Пастырь:

Веди нас дідочку в город Віфлеєму,
би мы совокупно поклонились Єму.

3. Пастырь: Что будет с овцами?

Дідо:

Тут їх залишіте, а як ся вернете,
снова їх найдете,
тот сам на них теперь буде уважати,
которого ідем днесь повіствовати.
Теперь, любі братя, мене послухайте,
радостну колядку со мной заспівайте.
(співають):

Божый Сын днесь народился,
с выше ко нам понижился,
із Дівы нетлінни
і принепорочной воплотился.

(вбігаєт чорт).

Чорт:

Чтось чрезвычайно на землі сталося,
ибо в ночі пекло страшно потряслося.
Я хочу то знати, тут суть і ангелы,
Царства небесного вірни служителі?
Что то означает? Они пісню співали,
котрой рожденного Спаса прославляли!
А где тот Спаситель? Мені треба знати,
не дозволю покой пекла нарушати.

1. Ангел:

Сокрушена єсть, чорте, твоя сила,
ібо днесь родился Спаситель мира.

(Молитвы):

1. Пастырь:

Сладчайший Ісусе, мы тя долго ждали.
Мы тя туй на землі видіти желали.
Дай мені убогому счастливо пожыти
чистым сердцем, душей все тобі служити.

2. Пастырь:

Любый Спасителю, тобі ся кланяю
і всю мою надежду лише в тобі маю.
Благослови, прошу, землю, овці, ліса,
спаси хрiстiянов од напада біса.

3. Пастырь:

Прийми, Спасителю, і моє моленіє
дай в мирі пожыти, дай душам спасеніє,
дай, штоб мы могли Тебе величати,
і рожденство во вік прославляти.

Дідо:

О Божа дітино, услыши і діда,
Не допусти, чтобы мучила нас біда,
Отдали несчастья, злобу і ненависть,
дай всім хрiстiянам чистеньку совість.
Дай, чтоб земля богато родила,
Своім урожаєм народ веселила.

Дай щастя, здоровля живущім в той хаті,
котрі согласились игру послухати.

Теперь, брата мої, разом поклон дайме
И тому колядку красно заспівайме.

(співають: «Небо і земля, небо і земля»)

Чорт:

Рождественну игру мы уже докончили,
забаву пісню[в] розвеселили.

А за це діло вы нам дашто дайте,
щиру вашу жертву до мішка змітайте.

Смотріте, у діда борода посивіла-посивіла,
для того нам треба купити чорнила,
домастить чорнилом, чтоб чорна была,
чтоб его еще дівчина любила.

О других выдатках шкода говорити,
бо треба было ту годину быти,
прото ищи коротко всім вам заявляю,
што для товаришів всю жертву збираю.

(Конець).

(Образ од підкарпаторусинського маляря Тараса Данилича: «Колядники».)

Верстка Иван Бинячовський

ТИПОГРАФІЯ СТИЛЬ ІЗДАТ

ТИРАЖ НЕ ОГРАНИЧЕНЫЙ

ПРО АВТОРА

Михаїл Васильович Чикивдя, уродився 2 юнія 2000года в селі Березники що на Свалявщині. З діточых году інтересуєся історійов і етнофольклором свого русинського народа. Уже як состоявшийся поет, пише на русинському-материнському языку, (стихы, акростихы, історичеські нарисы, новелкы). 22юлія 2016 года вступає в Свалявськое Общество Подкарпатських русинов. На динь русина який проходил в вароши Мукачово у апрілі 2017 года торжественно принятый у Союз русинських писателю Закарпатя, де быв нагороженный грамотов на чисть И.Ю. Петровція од Крайового Общества Подкарпатських русинов. У сьому же годови принимав участіє у Фестивали русинської поезії що проходил у Севлюши, де читав свої стихы, і быв нагороженный грамотов-подяков, з чим його і поздравуєме і желаєме подальших творческих успехов на благо нашего народа.

Од себе лічно хочу замітити, що сись другый авторський зборничок Михаїла Чикивді, який вы честовный почитачу держете у руках, наповненный історійов і культуров нашего краю, де зобрані давні співанкы, коломыйкы, а также рождественські колядки разных періоду які передавалися і передаються из рода в род, до типирь.

Член Правління Союзу русинських писателю Закарпатя
.....Иван Бинячовський.